

Meyn A. Mai v 2
Oudry Turgis v 2
Nidry Aug v 2
Meyn v 2

ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΧΟΡΤΑΣΜΕΝΟΣ

-1446?

Igitur in Vaticano magnae molis codice, in fol., spissa
diligentique scriptura exarato f. 1, et 2 haroperis laudem
poeticas legebam

Ποδὸν πόντος ἱερὸν ἡγεμονίαν
Οὐδὲν περὶ τὸν οὐδὲ δὲ πόντος ἡγεμονίαν
Τὰ πάντα δὲ ἡ χρίσταινα δὲ ἡγεμονίαν
Χάρις δὲ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς Χριστοῦ
Ἀφιστοπλάτα βιβλίον καὶ δὲ ἡγεμονίαν.

A. Mai:
Nova Patrum
Bibliotheca
P. II v 1853
T. 6, pars 2.
p. 36-38

In inferiore autem margine nominatur libri dominus.
Ὁ ἡγεμονίαν ἡγεμονίαν ἡγεμονίαν.

Et rursus Ὁ ταννὸν ἡγεμονίαν ἡγεμονίαν ἡγεμονίαν.

Unde cognoscimus Ignatium huiusmodi professione
fuisse monachum, et deinde Selybriae Metropolitanum.

De hoc homine sic Lequinius Or. I. c. 1139.

"In codice 19, exiit qui de Bibliotheca Pii PP. II in Vaticanum
transierunt, extat Vita Constantini M. et Helenae per Ignatium
Metropolitanum Selybriae, quem saeculo proinde XIV vel XV adueto
sedisse oportet."

Deinde in operis fronte f. 2.

Εἰς τὸν πόντον καὶ τὰ πάντα καὶ ἡγεμονίαν ἡγεμονίαν
Βορδαίαν. Ἰδοὺ δὲ βιβλίον πᾶσι ἀγαθοῖς.

Sequitur principalior inscriptio:

Μετὰ τὸν πόντον καὶ τὰ πάντα καὶ ἡγεμονίαν ἡγεμονίαν
ὡς τὸ κατὰ Μαρκάριον ἀπὸ τῆς ἡγεμονίαν, καὶ δὲ τὸ κατὰ ἡγεμονίαν
τοῦ ἀπὸ τῆς ἡγεμονίαν, καὶ δὲ τὸ κατὰ ἡγεμονίαν.

Iam ut codicis vaticani continentiam persequar, f. 2-75 legitur com-
mentarius in Matthaeum. In prologo sic. Πρὸς τὸν πόντον καὶ τὰ πάντα
κατὰ Μαρκάριον. Ἰδοὺ δὲ τὸ κατὰ Μαρκάριον. Μετὰ δὲ, τὸ κατὰ τὸν
πόντον. Ἰδοὺ δὲ τὸ κατὰ τὸν πόντον κατὰ Μαρκάριον.

In margine autem. Οἱ ἱεροὶ καὶ κατὰ τὸν πόντον κατὰ Μαρκάριον, Ἰδοὺ
τὸ κατὰ Μαρκάριον κατὰ Μαρκάριον

(ἀνδορδῶ)

Ե՞նթե ձեր խոսքերն աստիճանաբար
 իջնում են ինչպես աստիճանները
 Ե՞նթե ձեր խոսքերն աստիճանաբար
 իջնում են ինչպես աստիճանները

Igitur in Vaticano magnae molis codice, in fol. spissa
diligentique scriptura exarato f. 1. et 2. har operis laudes
poeticas legebam Πολλὰ πόνω ἱερὰς ὑπεβύβητο
οὐδὲν περίττον οὐδὲ λυγρόν ἐνθάδε.
Τὰ πάντα δ' ὡς χρὴ καὶ αὐτὸς ἐκμύνη.
Χάρει δὲ πάντα εἰς σοφὴν Χρυσόλογον.
Ἀγιοδοχῶντα βιβλίον καὶ διδύμειον.

A. Mai:
Nova Patrum
Bibliotheca
Romae 1853
t. 6, par. 22
p. 36-38

In inferiore autem margine nominatur libri dominus
Ὁ ἱεραρχὶος ὡς ἱερομονάχος Ἰγνατίος
Et rursus Ὁ ταπεινὸς ὑποποχίλιος Σελυβρίας Ἰγνατίος.
Unde cognoscimus Ignatium hunc possessorem professione fuisse
monachum, et deinde Selybriae Metropolitanam.

De hoc homine sic Lequinius Or. Ch. t. I. col. 1139.
"In codice 19. exiis qui de Bibliotheca Pii PP. II in Vaticanum
transierunt, extat Vita Constantini M. et Helenae per Ignatium
Metropolitanam Selybriae; quoniam saeculo proinde XIV vel XV adhibito
sedisse oportet."

Deinde in operis fronte
Εἰς τὸν θαυμαστὸν καὶ τὸν ἱεραρχὶον καὶ ὑποποχίλιον Ἰγνατίον
ἐκ τῆς βιβλίου πάντων ἱεραρχῶν.

Sequitur principiorum inscriptio
Μετὰ τὸν θαυμαστὸν καὶ τὸν ἱεραρχὶον καὶ ὑποποχίλιον Ἰγνατίον
Ματθαῖον ἅγιον ὑποπύριον, ἡ δὲ βιβλία καὶ ἐν τῇ ἐκφυγῇ καὶ τῷ ἁγίῳ
Ἰωάννῳ καὶ Χρυσόστομῳ, καὶ ἡ δὲ ἀπὸ ἑτέρων πατέρων.
Iam ut codicis vaticani continentiam persequar, f. 275 legitur
commentarius in Matthaeum. In prologo etc. Προοίμιον γὰρ ἀπὸ τοῦ
τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Αὐτὸ δὲ τὸ κατὰ Ματθαῖον. Μόχα δὲ, τὸ κατὰ Λουκᾶν.
Ἄλλο δὲ τὸ κατὰ Ἰωάννην ὑποπύριον παραβάλλεται.

In margine autem. Οἱ Ἰταῖοι καὶ τὸ κατὰ Λουκᾶν ἡ γὰρ διακρίσις, καὶ ἡ
τοῦ κατὰ Ματθαῖον παραβάλλεται ὑποπύριον

F. 75-93 Commentarius in Marcum. F. 94-134 Commentarius in Lucam
F. 134-182 Commentarius in Ioannem. F. 185-205 Commentarius ad Acta Ap.
F. 208-336, nempe usque ad codicis finem, commentarius in omnes Pauli
Epistolas

(ἀνοδοῦν)

Reapse f. 208. ante commentarii initium, haec habentur. Εν ὁμοίᾳ βιβλῷ ὡς ὄνομα τοῦ Βουδραγίου ἐπιγραφέντων ἔσονται παρὸν τῶν ἐξήκοντον τοῦ ἡρώδου θεοφύλακτος. ἂν δὲ καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ βιβλῷ ἀναπαλλάντες ἔχουσι πρὸς τὴν ἐκείνου, καὶ πολλοὶ καὶ τὰ ἀρχαῖα. προβαίνοντα δὲ διηλλαντοῖς. ὅθεν πίστευται τῷ Ναυαδύλῳ τὰς τῶν προσημειωσθῶσιν. ἰατρογενῶν τὰ πάλιν παρὰ τοῦ Βουδραγίου ὑπὸ τοῦ Χρυσόστομου. ἐπεὶ καὶ ὁμοίᾳ τῷ χρόνῳ τοῦ Βουδραγίου. Ναυαδύλῳ.

Addam et aliar codicis inscriptiones.

Nempe f. 205. b.

Τὸ παρὰ βιβλίον ὑπάρχει πρῶτα γὰρ τοῦ ἀρχιεπισκοπῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡρώδου Ἰωνίου τοῦ Χορτασίου. Αὐτὸς δὲ ἀγνῶν ἀπὸ πρὸς τοῦ ἐαυτοῦ ὑπογράφει ὡς τὸ παρὰ Μανδραίου καὶ ναυαδύλῳ. ἡρώδου τῷ Ἀγίᾳ Μαρίνῳ, τὸ ὅτι αὐτῷ αὐτῷ πόλιν. Ὅμοιος δὲ ἀρχιεπισκοπῆς ἐνὶ Ἀντιόχειᾳ τοῦ Ἀνδρόνικου. Ἐξάρχει δὲ παρὰ ἡρώδου ἡρώδου Ἰωνίου, ὡς καὶ τοῦ ΚΣ', ἰνδουλ. ΙΘ' ἔλας ΣΧΝΔ (1446), ὅταν ἡρώδης ὁ δευτέρως πρὸς Θεόδωρον καὶ ἀπὸ τῆς ὡς Ἐκκλησιαστικῆς, καὶ πάλιν ἐπαρῆθαι εἴη.

Theodorum Despotam (Constantini ultimi Imperatoris fratrem) Selybriae sepultum anno 1448. narrat Georgius Phranga in parva chronico, a nobis edito in AA. Cl. T. IX.

Denique in cod. f. 206. sic latine scribitur: iste liber est domini Demetrii Leontarxi. Et litterae sunt Demetrii Biscontis et Viterbi, scriptae autem in civitate nominata Metres (sic τῷ Μαί.)

Postremo legitur acclamatio:

τῷ ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ὁμοίᾳ τῷ παρὸν ἀρχιεπισκοπῆς ἡρώδου Ἰωνίου τοῦ Χορτασίου αἰωνία μνήμη.